

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 252/2014
10.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Б.П., због кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Н.Ж., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К бр.812/11 од 17.10.2013. године и Вишег суда у Пироту Кж 10/14 од 31.01.2014. године, у седници већа одржаној 10.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К бр.812/11 од 17.10.2013. године и Вишег суда у Пироту Кж 10/14 од 31.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К бр.812/11 од 17.10.2013. године, окр. Б.П. оглашен је кривим због кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 355. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико у року од 2 године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Пироту и окривљеног, Виши суд у Пироту је пресудом Кж 10/14 од 31.01.2014. године, делимичним уважавањем жалбе ОЈТ у Пироту преиначио првостепену пресуду у погледу правне квалификације дела, тако што је радње окр. Б.П. описане у оптужном предлогу ОЈТ у Пироту Кт 472/09 од 11.11.2011. године правно квалификовао као кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, док је у осталом делу жалбе јавног тужиоца и окривљеног одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. Н.Ж. поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. тачка 9. ЗКП и погрешне примене закона – члан 485. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати на поновно суђење.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Неосновано се у захтеву браниоца указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Наиме, окривљени је изреком првостепене пресуде оглашен кривим за радње које су у битном исте као и радње описане у чињеничном опису из оптужног акта. Првостепени суд је приликом правне оцене радњи окривљеног нашао да се у његовим радњама стичу битна обележја кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5. у вези члана 355. став 1. КЗ, уместо кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355. став 1. КЗ, како му је то оптужним актом стављено на терет. Налазећи да је првостепени суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у погледу правне квалификације дела и нашао да се у радњама окривљеног стичу битна обележја кривичног дела фалсификовања исправе из члана 355. став 1. КЗ, дакле кривичног дела које му је и оптужним актом стављено на терет.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи да је на чињенично стање погрешно примењен закон - члан 485. ЗКП. При томе бранилац не указује конкретно ни на једну од повреда закона таксативно наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је дозвољено поднети захтев за заштиту законитости. Из образложења захтева и навода да окривљени није употребио неистиниту исправу, да је купио регистровано возило, да никакве промене на возилу није учинио окривљени, да окривљени није кривац него жртва ... произилази да бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање, што, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представља разлог из кога је дозвољено поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.